

SOS Barnbyar Kina

Landinfo 2018





Om Kina

Den 1 oktober 1949 utropades Folkrepubliken Kina och landet stöptes om efter socialistisk modell, efter kommunisternas seger i inbördeskriget som då pågått under flera år.

Den politik som följde fick tidvis katastrofala konsekvenser för befolkningen. Under 1950-talet gjordes försök till att snabbt industrialisera landet, något som ledde till att miljoner kineser dog av svält. Under 1960-talets kulturrevolution utsattes oliktkänkande inom partiet och högtbildade för klappjakt och svåra trakasserier.



Efter Maos död 1976 drev Deng Xiaoping igenom marknadsekonomiska reformer som blev startskottet för en rekordsnabb utveckling.

Kinas snabba ekonomiska utveckling under de senaste årtiondena har bidragit till att miljontals människor i Kina har lyckats lyfta sig ur fattigdom. Men den ekonomiska reformpolitiken har också inneburit att klyftorna mellan fattiga och rika har ökat, liksom skillnaderna i levnadsstandard mellan städer och landsbygd.

Kina i siffror

Antal invånare (2016)	1 378 665 000
Andel som lever under FN:s fattigdomsgräns (1,9 dollar per dag)	11 %
Barnadödlighet före fem års ålder	1,1 %
Andel läs- och skrivkunniga vuxna	95 %
Andel av befolkningen som är under 18 år	20 %

Källa: landguiden.se, Unicef State of the World's Children 2016
Senast uppdaterad: november 2017



Foto: SOS Arkiv

Situationen i landet

Skillnaderna i villkoren för en nyfödd flicka på landet i västra Kina och en nyfödd pojke i en av Kinas östkuststäder är mycket stora. De växande klyftorna leder till pyrande missnöje, och sociala oroligheter är vanliga framför allt på landsbygden.

Kvinnor diskrimineras inte enbart när det kommer till studiemöjligheter, utan också inom många områden i samhället. De finns representerade inom de flesta yrken men tjänar i regel mindre än männen, och en större del kvinnor än män saknar jobb. Människohandel förekommer, framför allt handel med kvinnor för prostitution, tvångsäktenskap eller tvångsarbete.

Enligt officiella siffror från 2013 ligger arbetslösheten på 4 procent men i realiteten finns ingen tillförlitlig statistik över arbetslösheten. Enligt oberoende bedömare är den långt högre och på landsbygden är undersysselsättningen stor. Särskilt lågutbildade personer och nyutexaminerade universitetsstudenter har svårt att få jobb.

Sjuk- och hälsovården är väl utbyggd i städerna, där också allt fler privata hälsokliniker växer fram. På landsbygden råder däremot brist på såväl utbildad personal som vårdinrättningar samtidigt som många inte har råd att söka hjälp. Hälsotillståndet för befolkningen har på senare tid ändå förbättrats.

Barnens situation

Situationen för barnen varierar stort mellan olika delar av landet, liksom situationen för pojkar och flickor.

Handel med barn för illegal adoption (mest pojkar), prostitution (mest flickor) och barnarbete förekommer och barn som är föräldralösa, har funktionsnedsättningar, lever på gatan eller som bor ensamma eller med begränsad tillsyn är särskilt utsatta.

Enligt beräkningar lämnas över 60 miljoner barn kvar på hemorten medan föräldrarna arbetar eller söker arbete i städerna.

Utbildning

Enligt myndigheternas statistik fullföljer 99 procent av barnen den obligatoriska nioåriga grundskolan, som i teorin är gratis, men som i praktiken ofta innehåller olika former av skolavgifter. Föräldrar måste bland annat köpa skoluniformer och skrivmaterial till sina barn. Dessa kostnader i kombination med att många barn måste arbeta för familjens uppehälle innebär att inte alla barn har tillgång till en grundläggande utbildning.

Skillnaderna är stora mellan stad och landsbygd och läskunnigheten varierar starkt mellan olika delar av landet. I Tibet uppges drygt en tredjedel av den vuxna befolkningen vara analfabeter medan till exempel provinsen Jilin har en läskunnighet på 96 procent. Den totala läskunnigheten var enligt UNESCO 96,4 procent under 2015, och den är något högre bland män än kvinnor

Källa: landguiden.se samt UD:s rapport om mänskliga rättigheter i Kina 2015–2016



Foto: SOS Arkiv

SOS Barnbyar i Kina

De allra första barnbyarna i Kina öppnade 1987, i städerna Tianjin och Yantai strax utanför Peking. År 1991 skrev Kina under barnkonventionen, och som en del i en statlig satsning på att förbättra barnens villkor inleddes ytterligare samarbeten med SOS Barnbyar, för att utöka stödet till barn i marginaliserade och underutvecklade provinser i landet.

Idag driver SOS barnbyar tio barnbyar, nio ungdomsboenden, sju förskolor, två yrkesskolor och två sociala center i Kina.



Foto: SOS Arkiv

Barnbyn i Nanchang

Nanchang är den största staden i den södra kinesiska provinsen Jiangxi. Barnbyn här grundades 1993 i norra delen av staden, inte långt från ett stort naturreservat, och består av 12 familjehus med plats för ungefär 100 barn.

I anslutning till barnbyn ligger också en förskola med plats för ungefär 140 barn. Förskolan tar emot barn från såväl barnbyn som områden runt omkring.

För ungdomar som börjar bli redo att flytta hemifrån finns SOS Barnbyars ungdomsboenden. Några av ungdomarna bor i ett ungdomshus som ligger i barnbyn, men det finns också flera lägenheter i närområdet. SOS Barnbyars personal ger ungdomarna stöd och hjälp att planera sin framtid, utvecklas mot självständighet och så småningom stå på egna ben.